

פרשת בהר

ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך (כה, מו)

רבי ישראל מסלנט התארח אצל אחד ממכריו, והוזמן לטול ידיים לסעודה.

באותם ימים לא היו ברזים בבתי העיירה. את המים שאבו מן הבאר, וסחבו בדליים כבדים, ועל כן נהגו בהם חסכון. "היום יוכל כבוד הרב לטול ידיים בשפע רב של מים" - אמר היהודי בשמחה. "הרב יזכה לנטילת ידיים מהודרת, שגם סגולה לעשירות, כידוע, בצידה".

"מה יום מיומים?" שאל רבי ישראל סלנטר.

"לקחנו לביתנו נערה יתומה, שבין שאר עבודות הבית, היא גם שואבת מים מהבאר לכל צרכינו", סח האיש מלא ספוק

. אמר לו רבי ישראל: "אין בשפע המים כל הדור מצוה, אם הם באים על חשבון נערה יתומה, שתצטרך לעמל בפרך בשל כך. וללא כל ספק, אין לי כל רצון להתעשר על חשבון עמלה..."

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א